

311. V7. 224.

74.

Vid

Lagmannen och Häradshöfdingen

CARL HENRIC ADLERCREUTZ

Jordfästning.

HELSINGFORS,
J. C. FRENCKELL & SON, 1832.

Lärssamman och Hälshöbjuen

CARL HENRIK ABERG

Imprimatur.

Axel Gabriel Sjöström.

WILSON

1881

Fylld är grafven, och den gode hvilar,
Efter långa vakor, tunga år,
I den bädd, dit ingen oro ilar,
Ingen sorg med mulen panna går.

O, när främlingen ett land förlåter
Mot ett bättre, som hans hemland var,
Mindre knotar, än af saknad gråter
Då den vän, som blef på stranden qvar.

Ty han vet, hur ringa är att sätta
Hvad som mistes der, mot hvad, som vanns;
Ty han sörjer den som for, med rätta,
För sin egen skull, och ej för hans.

Derför gråten blott, men icke klagen,
Maka, barn och vänner, att han for.
Skönare är landet, högre dagen,
Der bland andar nu hans ande bor.

5.28.14.22

144

Och han glömmet icke er; han äger
Kärlekens och tröstens skatter än.
Lyssnen! lyssnen! allt, hvad trösten säger,
Är en helsning från er flydde vän.
